

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2019. január

Szabó T. Anna:
A szmrecsányi főoltár
mestere:
Királyok imádása (1480)

Kopasz öreg király térdel,
kezében egy kincsesláda,
kilátszik a köpeny alól
a nagy vörös köpeny alól
sovány lába.

Hosszú hajú király nézdel,
kezében a mósusz, ámbra,
díszes nehéz brokát borul
tűzvirágos brokát borul
alakjára.

Harmadiknak zöld mentéje,
nagy turbánja,
kezében a tömjén, mirrha,
csendre int az ujja, mintha
anyagalt látna.

A kisbaba jó szorosan
bepólyálva,
glóriásan mosolyog fel a
királyra.
Rózsás arcú fehér csomag,
rajta körben piros szalag.

Rámosolyog édesanyja,
bámulja és úgy ringatja:
„Szép az arany, jó a
szándék –
de a Gyermeke az ajándék!”

Szempillantásra és örökké

⁷Egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal összegyűjtelek.

⁸Túláradó haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked – mondja megváltó Urad. (Ézsaiás 54, 7-8)

A babiloni fogságban levő népnek üzen Isten, vigasztal, bátorít, jövőképet ad: lesz hazatérés! Nem hagyta el népét végleg, hazaviszi a fogságból. Lesz jövő! Mint ahogy volt múlt, és ebben a múltban is az Örökkévaló vezetett, most van jelen, ami ugyan nyomorúságos, de Isten hűséges, és ad jövőt. Nagy szüksége volt a fogságban a népnek erre a vigasztalásra.

Év elején vagyunk, és most nekünk szól ez a vigasztaló üzenet. Valljuk be, hogy nekünk is nagy szükségünk van a vigasztaló szóra.

Pillanatra és örökké... Milyen különös idői kategóriák! Főként, ha a mi időlátásunkra és az Isten időlátására gondolunk. Azt mondja igénk: egy rövid szempillantásra elhagytalak... Ami Isten szemében egy rövid szempillantás, az nekünk néha örökkévalóságnak tűnik. A Zsolt 90, 4-ben olvassuk: *Mert ezer esztendő Előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrváltásnyi idő éjjel...* Talán az elmúlt évben is volt köztünk olyan, aki úgy érezte, hogy túl hosszú ideig tart, hogy túl nehéz, hogy már egy örökkévalóságnak tűnik, és hogy nem bírja tovább. Várakozásban van ez így. Vajon gúnyolódni akar Isten velünk, amikor ezt mondja, gúnyolódni akar népével, amikor a babiloni fogságban levő népnek ezt üzeni? Az a hetven év hogy is tűnhet egy pillanatnak, egy rövid szempillantásnak?

Nem, nem gúnyolódik, ez nem vallana Rá. Inkább vigasztalni akar. Mégpedig azzal, hogy megtanít arra, hogy másfajta időszámítás is létezik, mint a mienk. A szándéka nem az elvesztés, vagy a végleges elhagyás, hanem az összegyűjtés, a feltámasztás. Az Ő gondolata nem a halál, hanem az élet. Ezt Jézus Krisztus feltámasztásában meg is mutatta az *idők teljességében*.

Az Isten túláradó haragjáról van itt szó, amiért egy pillanatra elrejtette arcát népe előtt, akkor történhetett meg a fogságra vitel. A próféta így látja, így mondja, de jogosnak is látja ezt a haragot. Talán emlékünkből fel tudunk idézni egy esetet, amikor gyermekként valami rosszat tettünk. A szüleink egy pillanatra haragosak lettek, nem kellett, hogy kiabáljanak, egy rosszálló tekintetből, vagy épp az arc elfordításából vagy gesztusokból tudhattuk, hogy rosszat tettünk. Mennyire bántott, hogy szomorúságot okoztunk! De milyen feloldó élmény volt a megbocsátás, amikor tudtunk bocsánatot kérni, és magunkhoz ölelt anyukánk vagy apukánk: *nem baj, már nem haragszom!* A gyermeki lélek, amely még nem látja az arányokat, felnagyít, óhajtja a feloldást, a megbocsátást. Vagy aki szülőként élt át hasonló élményt, hogy pillanatig tartott haragja, s időben adott feloldást gyermekének, tudja, milyen öröm az a gyermeknek, hogy nincs többé harag! Halljuk meg a feloldó szót: nem haragszik rád Isten, kegyelmébe fogadott, örök hűséggel irgalmazott! Örökké tart az ő hűsége! Nincs harag! Ő átölel ma téged, hazatérő gyermekét, és biztosít arról, hogy megbocsátott. S ha Ő megbocsátott, te miért ne tudnál megbocsátani magadnak, vagy másnak?

Csaholcziné Kádár Marianna óbudai református lelkipásztor

Az év, amit mögöttünk hagytunk, és amit lelkünkben magunkkal viszünk

Az elmúlt év sok örömet hozott, amelyekre az év végi hálaadó szentmisén emlékeztünk. Közülük néhány olyan eseményt emelünk ki, amelyek – reméljük – plébániánk lelkeségére a jövőben is hatni fognak. Ezek közül talán a legfontosabb, hogy felismertük: sokkal többet kell tennünk azért, hogy plébániánk még inkább "családegyházzá", azaz családokból álló közösségé váljék. Néhány olyan esemény, amely az elmúlt évben ezt segítette elő:

– Közösségünk nagy szeretettel befogadta Tóth Imre diakónus atyát, aki nagy hatással volt ifjúságunk közösségi életére. Látogatta a iskolai hittanórákat, kirándulást szervezett, gitárórákat tartott. Papszentelése zarándoklattá, újmiséje népünneppé vált. Ez azt üzeni számunkra, hogy sokkal többet kell tennünk azért, hogy plébániánkon újra hivatások ébredjenek. Reméljük, hogy a római ministránstalálkozó is hatott ennek érdekében. Ehhez olyan családi légkörre van szükség, amelyben a fiatalok érzik, hogy figyelemmel kísérik őket, imádkoznak értük.

– Úgy tűnik, hogy az adventi és a nagyböjti lelki nap is lelki gyümölcsöket termelt. Szíveket érintőek voltak az elmélkedések, amelyeket plébániánk egykori káplánjai, Müller György és Vargha Miklós Péter atyák,

plébániánk egykori ministránsa, a ferences Lendvai Zoltán (azaz Zalán atya) és a plébániánk területén szerzetesi közösséget vezető Kozma Imre atya tartottak. A mély gondolatok arra indították a résztvevőket, hogy kisebb csoportokban tovább elmélkedjenek, közösen mélyítsék el a hallottakat. Úgy tudjuk, hogy a családi légkörben nagyon sok tanúságtétel is történt, amelyek által a többiek is épülni tudtak.

– Végül arról is szólnunk kell, hogy egyre inkább felfedezzük: Szent Margit plébániánk szentje, hiszen rövid életének fő helyszíne utóbb plébániánk területe lett. Felismertük, hogy a szent lelkeségének egyik legfontosabb jellemzője az önmegtágadás mellett a lelki béke volt, amivel egységet tudott teremteni a muhi vereséget kiheverni alig tudó hazánkban. Ezt a békét pedig az Oltáriszentség közelsége adta meg számára. Ezért nevezte őt Eugenio Pacelli pápai legátus, a későbbi XII. Pius pápa az Oltáriszentség előtt égő mécsesnek. Az Eucharisztikus Kongresszus előtt ennek különleges jelentősége van.

Reméljük, hogy 2018 gazdag lelki örökségét az új évben is hordozzuk, és elmélyítve meg is tudjuk osztani másokkal.

Ferenc atya

A kis Jézus inge ujjá, avagy egy különös margitszigeti ereklye története

Hunfalvy János: Budapest és környéke c. műve Pesten jelent meg 1859-ben. Ennek 33. és köv. lapján olvashatjuk:

„E szigeten a bold. Márgit kolostorában Krisztus Kölnben tisztelt ruhájának bal ujjá őriztetett. E ruha története az 1474-ben készült s a sárospataki kollégium könyvtárában található nyomtatvány szerint következő: Volt áhitatos s igen vallásos pap, Magyarország valamely királynéjának (Wenzel szerint IV. Béla neje Máriának) káplánja, ki 33 évig böjtölt húst nem evén... Egykor álomlátásában megkérdezett, akarná-e az üdvözítőt gyermeksege vagy szenvedése ruházatában látni. Erre azt válaszolta, hogy gyermek állapotában óhajtaná látni. Ennek folytán a néki jutott meghagyás következtében gyermek ruhát készítették kék selyemből s azt az isteni kijelentés parancsa szerint misézés alkalmával az oltárra tette. Midőn aztán a királyné jelenlétében misézett, megjelent előtte Krisztus urunk, kit ő három óráig az oltár előtt állva imádott. A királynétul kérdezett, néki azt titokképen beszélte el, mire a királyné a tunikát tőle átvette... Bizonyos német vitéz, Bold. Mária jeruzsálemi ápodája rendéből, nagy sereggel Poroszországból Magyarországra jött segít-

ségül a törökök (tatárok) ellen, s vitéz tetteiért egyéb jutalmat nem akarván elfogadni, a király kérésére ezen tunikát nyerte a királynétul. De a tunika bal ujját e dolog örök emlékeül itt tartották. Midőn ama vitéz ember haza ért, arany szekrényben jól elzárva adá a tunikát hugának, ki b. Mária Magdolna monostorában Köln alatt mint apácza élt, hogy míg más hadjáratbul vissza nem jövend, azt senkinek meg ne mutassa, ne is szóljon a csudául. De ő meghalt s utána nővére is, ki a szekrényt jól erősített tokba tette és nem mondott senkinek semmit. Így 150 évig elzárva maradt a tunika. Azután 1412-ben némely magyarok érkeztek Achenba s kérve kérték, mutatnák nekik Jézus tunikáját, mely sz. Mária Magdolna monostorában volna elrejtve; állítván, hogy hírből s az isteni ihletés különös intéséből nekik nyilvánított, hogy azon monostorban kék selyem ruha, melynek bal ujjá hibázik, van elrejtve. Bal ujjá ugyanis b. Márgit kolostorában Buda mellett tiszteltetik. Előbb el nem távozván, míg a tunikát nekik meg nem mutatták, Krisztus köntöse így találtatott fel. Ez történt 1412 jun. 20-kán; azóta pedig a tunikát a magyarok, kik Kölnbe és Achenba búcsúra szoktak járni, s mások legnagyobb ájtatossággal tisztelték. Lásd: Wenzel Gusztáv, Budai regesták 52 s. k. 1.

Wenczel Gusztáv történettudós a Budai regestákban hosszan idéz latin nyelvű forrásából, melynek lelőhelyét és címét eképpen adja meg: *A' nyomtatványt, mely a' címlapból és három levélből negyedrében áll, 's melly ezek szerint 1474-ben készült, a' sárospataki collegium' könyvtárában 1854-ben láttam. Címe: „Historia translationis tunice Jesu Christi de Hungaria ad*

Inclitam civitatem Coloniensem ad monasterium Albarum Dominarum, vbi tam ab incolis, quam ab extraneis incredibili honore veneratur.” (Azaz: Jézus Krisztus tunikájának története, hogyan vitték át Magyarországból Köln híres városába, a Fehér Úrnők monostorába, ahol mind a helybeliek, mind az idegenek hihetetlen tiszteletben részesítik.)

Püspökavatáson jártunk

Élve a lehetőséggel, Ferenc atya autójában néhányan együtt igyekeztünk Esztergomba Mohos Gábor atya segéd püspökké szentelésére. Odafele az úton az előző este az elhunyt sportolókért bemutatott szentmiséről beszélgetve Ferenc atya könnyesen Papp Laci személyét emelte ki, aki a vallásellenes világban is nyíltan megvallotta hitét; továbbá azt firtatta, hova lett napjainkban az az erős példakép-szerep, amit egykor élsportolóink betölthettek. A sportszerű, nemes küzdelem másokat is lelkesítő erejéről szólt még Ferenc atya, aki természetesen felelevenítette a megemlékezésen részt vevő Balczó Andrásnak, a Nemzet Sportolójának a küzdelmét is – úgy az olimpiákon, mint a kulisszák mögött.

Szent Margit szobrának felállítása kapcsán örömet fejezte ki Ferenc atya, aki szeretné, ha Szent Margit személye, életszentsége még jobban előtérbe kerülne, ha közismerté válna az a tény, hogy ő az egyetlen szent, akinek szinte egész élete „Budapesthez” köthető, következésképp ő városunk védőszentje.

Időben érkezünk Esztergomba, Magyarország legnagyobb templomába, az esztergomi érsek főszékesegyházához. Kováts Péter orgonaművész megszólaltatta az eredetileg Ludvig Mooser által épített, jelenleg 5 manuális, 77 regiszteres orgonán Halmos Lászlónak a főpásztor fogadására írt kompozícióját, az *Ecce sacerdos magnus*-t, s ezzel megkezdődött az egyházi vezetők bevonulása.

Az esztergomi székesegyházban szeplőtelen fogantatás főünnepén bemutatott szentmisén megjelent a Magyar Katolikus Püspöki Kar aktív tagjain kívül jó néhány nyugállományban levő püspök és több határon túli magyar főpásztor is, valamint számos egyházi és

világi személyiség. Ott volt Veres András, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke; Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes; Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi, nemzetiségi kapcsolatokért és az üldözött keresztények megsegítéséért felelős államtitkára, és természetesen kiemelt résztvevőként a szentelők: Erdő Péter bíboros, prímás, Michael August Blume magyarországi apostoli nuncius és Ternyák Csaba egri érsek, akik Mohos Gábort püspökké szentelték.

A szentelési szertartás kezdetén felolvasták Ferenc pápa bulláját, ezt a bíboros úr szentbeszéde követte. A homília után következett Mohos Gábor ígértétele, majd a Mindenszentek litániája, amely alatt a szentelendő az Istennek való teljes önátadás jeleként a földön fekvé imádkozott.

Ezután a jelen lévő püspökök kézrátételével adatott át a papi rend teljessége az új püspököknek. Ezt az olajjal való felkenés, valamint az evangéliumos könyv, a püspöki gyűrű, a mitra (püspöksüveg) és a pásztorbot átadása követte.

A fiatal iliturgi címzetes püspök, esztergombudapesti segédpüspök a szentmise végén szólt az egybegyűltekhez. Először is hálát adott Istennek, akinek létünket köszönhetjük mindannyian – a magunk tehetségével és korlátaival együtt –, majd háláját fejezte ki szüleinek és mindenkinek, akik tovább segítették a keresztség által előtte megnyílt úton. Kifejtette: hivatásában kiemelt szerepet szán annak, hogy Istenre irányítsa tekintetünket. Jelmondatát is ehhez vette a 113. zsoltárt idézve: „Ki olyan, mint az Úr, a mi Istenünk?”

Tóth János András

Biblikum

A család védelme

Tiszteld atyádat s anyádat, amint megparancsolta neked az Úr, a te Istened, hogy hosszú ideig élj, s jó dolgod legyen azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad majd neked. (MTörv 5,16)

Sokkal többről van itt szó, mint a szülők, általában az idősek tiszteletéről. A családban hagyományozódik át mindaz, ami a nép fennmaradásához szükséges. A múlt tisztelete, a választott nép számára az Úr nagy

cselekedeteinek ismerete és felidézése a biztosíték arra, hogy a pogány, többisten-hívő közegben fennmaradnak.

Ezek a szabályok, törvények ma is érvényesek. Igen, vannak késői megtérések is, olyanok, akik nem a családi hagyományból ismerik meg Isten szeretetét, mégis a család az az egység, amelyben a hit továbbadásának először kell megtörténnie. Hitüket gyakorló szülők lehetnek, legyenek gyermekeiknek a példakép.

Balthazár Zsolt

január 20. Szent Sebestyén

Adalékok Szent Sebestyén tiszteletéhez

A barokk korban – ami nálunk a 17–18. századot jelenti – ismételt pestisjárvány ütötte fel a fejét Közép-Európában, ami ellen az emberek védő szentek közbenjárását kérték. Ezek közé tartozott Szent Rókus, Borromeo Szent Károly, Szent Rozália és mások mellett Sebestyén, akinek nem kevesebb, mint négy ábrázolását találjuk meg templomunkban. Egészalakos szobra a Szent Anna és a Szent József oltáron is látható, ruhátlan testébe nyilak fúródnak. A jellegzetes ábrázolás a barokk kor drámai érzékét dicséri, de valamennyire megtévesztő is: A kivégző nyílzáport a szent csodával határos módon túlélte, részben egy jó asszony gondos ápolásának köszönhetően. De Sebestyén továbbra is hithű keresztény maradt, és elment tiltakozni a császárhoz – amiért már tényleg életével fizetett.

Andrea Mantegna:
Szent Sebestyén (táblakép)
1456 - 1459

A lelkes szó fejtegetése kapcsán (2018. május) tértünk ki rá, hogy a Felhévizi utcát korábban Lelkesz utcának, még korábban Sebastiani Gassénak hívták. Ennek okát csak találgatni tudtuk, pedig más forrás mellett a Szokolai-féle évkönyv (1926) segítségével is következtethetünk:

„Szent Sebestyén kápolnája az Újvilágnak nevezett térségen a pestis idején épült. Csinos alkotás lehetett valamikor, most azonban a tatarozás elodázása következtében igen rozoga állapotban van. Berendezése szent Sebestyénnek egy nagyobb képe, és egy másik, mely a Fájdalmas Szűzet ábrázolja, továbbá egy terítő, fából való feszület és négy gyertyatartó”, idézi az évkönyv az 1780. évi *canonica visitatio*-ból. Talán fölösleges magyarázni, hogy ez utóbbi afféle főhatósági ellenőrzés, a *Neue Welt*, azaz Újvilág pedig az Ürömi utcától a hegy felé terült el. És éppen arra húzódott a „Sebestyén utca”.

Szaszovszky József

Hangverseny volt Újlakon

A Sarlós Boldogasszony Kórus hangversenye, hagyományos adventi, karácsony előtti koncertje. Hogy milyen volt? Gyönyörű. És felemelő.

Nem emlékszem a teljes repertoárra, de emlékszem Kodály Adventi énekére, a Kicsi gyermekre, a *White Christmas*-re. Voltak (számomra) ismeretlen művek, és számtalanszor hallottak is. Ezek némelyike emlékeket ébresztett és érzelmeket kavart bennem, fájdalmas vagy vidám, szomorkás vagy napsugaras emlékeket és érzelmeket. És a sok, figyelmet-erőt-időt elvonó és lekötő külső körülmény ellenére bennem bizony építgette a karácsonyt. Az idej karácsonyt.

Talán meg sem kellene említeni a kórus igényes és profi munkáját, a lelkiismeretes felkészülésre valló előadást, a műsor színvonalas összeállítását. És azt, hogy mindezt miértünk, a közönségért, elsősorban az újlakiakért. Mégis megemlítem, még ha sok újat nem is mondok vele, hisz „csak a szokott formájukat hozták”.

Öröm volt tehát ott lenni. De nem felhőtlen, nem egészen tiszta öröm. Mert jó volt látni a szépszámú közönséget, csaknem megtelt a templom. Jó volt

hallgatni a lelkes tapsot, és a ráadást. De nem volt jó látni a fájdalmasan kevés újlakit.

Sajnos állandó ez a jelenség: a „mi” kórusunkra nem kíváncsiak az itteniek, a templomot jórészt „idegenek” töltik meg. Egy szót sem érdemelne az egész, ha egyszeri esetről volna szó, de nem, következetesen így van ez, aki eljön a koncertekre, láthatja.

Hogy miért van így? Nem tudom. Nyilván minden távolmaradónak saját (jó) oka van a koncert negligálására akár egyszeri, akár rendszeres. Lehet időhiány, más irányú elfoglaltság, időjárás, betegség, urambocsá' botfűléség. Nem mindenki szereti a zenét...

Ha az ok „csak” közömbösség, az még a kisebbik rossz... de rossz.

Summázat: aki nem volt ott, sajnálhatja. Akár felismeri, akár nem, valami szépről maradt le. Valami nagyon szépről. Lemaradt a templomot betöltő, lelket felemelő tiszta, szép emberi hangokról, lemaradt a karácsonyvárás egyik csodájáról. Amit a kórus adott nekünk, mi pedig elfogadtuk. Köszönöm az élményt, Sarlós Boldogasszony kórus. *jéjé*

„Mária kis számara”

Az idei pásztorjáték élmény- és eseménydús volt. Szűk volt az időnk, de Kriszta és Niki befektetett munkájának köszönhetően időben elkészültünk. A próbák megerősítőek voltak, de azért játékra is mindig maradt idő. Jó hangulatban gyakoroltunk, élveztük az együtt töltött órákat. Az egész napos főpróba különösen jól sikerült, és még a templom díszítésére is jutott időnk. Az előadás előtt nagyon izgultunk, ami a főpróbán meg is látszott. Az előadás közben mindenki

nagyon koncentrált, de ahogy Kriszta kérte, arra figyeltünk, hogy élvezzük az előadást. Nagyon fura érzés, hogy minden évben szinte telt ház előtt játszhatunk, de amikor belefeledkeztünk a darabba, már csak a játék számított. Sajnálunk, hogy vége lett ennek is, de reméljük, jövőre is részese lehetünk az előadásnak.

Erent Bori – Erent Márk – Barcza Kata

Az Újlak Caritas Alapítvány tájékoztatója

Közljük adományozóinkkal, hogy alapítványunk Bécsi út 18. sz. alatti segélyosztó helyisége, ahol 26 éven át közel 1000 rászorultat segélyeztünk, 2019-ben felszámolásra kerül.

Ezért 2019 januárjától megszűnik a főttétel-osztás, a ruhanemű és a tárgyi eszközök átvétele, valamint az elsősegély jellegű orvosi ellátás.

Hálás szívvel megköszönjük az ételfőzők áldozatos tevékenységét, akik segítségével az elmúlt két évtizedben ötvenezer adag főtt étellel tudtuk ellátni a hozzánk forduló rászorulókat. Köszönet illeti adományozóinkat is, akik 26 év alatt több mint 50 tonna

tárgyi adománnyal járultak hozzá segélyosztó tevékenységünkhöz.

Megköszönjük orvosaink önkéntes munkáját, akik ez idő alatt nyolcezer kezelést végeztek.

Alapítványunk további munkája és személyem 42 éve tartó karitatív szolgálata nem szűnik meg, ezentúl lakásainkon folytatjuk tevékenységünket, ami az Élelmiszerbank jóvoltából heti két alkalommal történő élelmiszerosztást jelent családok számára, továbbá a krízishelyzetben lévők támogatását és ügyeik adminisztratív intézését.

Budapest, 2018. december 12.

Udvardy László (tel. 06/20-367- 40-08)

Hírek, hirdetések

A Szent Margit halálának évfordulójához kötődő emlékmisést idén január 20-án, vasárnap 11 órai kezdettel celebrálja Erdő Péter bíboros úr a margitszigeti romoknál.

2019-ben január 20. és 25. között kerül sor az ökumenikus imahétre. Idén is más-más templomban fogjuk esténként közösen magasztalni Istent és kérni Őt a keresztények egységéért. Az óbudai programsorozat várhatóan idén is Újlakon fejeződik be 25-én, pénteken este.

Még novemberben, a Katolikus Karitasz Szent Erzsébet-napi jótékonyági gyűjtése során az újlaki templomban 456.000 forint gyűlt össze. A tekintélyes összegért köszönetet mondunk, és Isten áldását kérjük az adományozókra.

December 7-én, pénteken este elhunyt sportolókért mutatott be szentmisét Ferenc atya, melyen sportvezetők és volt sportolók is részt vettek, soraikban Balczó Andrással. A misét beszélgetés követte a plébánián. Az eseményről az Új Ember részletesen tudósított.

Az Ürömi utcai kápolna az idei adventben is minden hétköznap reggel várta a betérőket. Számuk az évek alatt nem növekedett, de nem is csökkent, egy és hét között változott. A "virrasztó" kis csapat elszántsága töretlen, amit ezúton is hálásan köszönünk! Isten fizesse meg a fáradozást! *Balthazár Katalin*

Advent második hetében megújult templomunk hangosító rendszere. Reméljük, hogy ezzel sokak hallási-értési gondja megoldódik vagy legalábbis enyhül.

2018-ban immár 11. alkalommal tartotta karácsonyi ünnepségét az újlaki templomban az Ürömi utcai iskola – legalább is a felsőtagozatosok, tanárok vezetésével és szülők kíséretében. A december 20-án délelőtt előadott műsor és a diákok viselkedése méltó volt a hely szelleméhez.

Szent Család vasárnapján a 9 órai szentmise után köszöntöttük plébániánk jubiláns házaspárjait. A nyolc ünnepelt párt hozzátartozóik és barátaik egy része is elkísérte. Az ünnepeltek röviden beszámoltak megismerkedésükről és közös sorsukról. Az ünnepség agapéval és élénk beszélgetéssel fejeződött be.

Családi események decemberben

A keresztség szentségében részesültek:

December 16: Szabó Anna Zsófia

Halottaink:

Szatmáry Gézáne Katalin (92), Plank László (82), Kenessei Ferencné Erzsébet(96), Kardos Andrásné Margit (85), Kövér Józsefné Erzsébet (87), Hargita Árpádné Ágnes (77), Borbás Máténé Klára (97), Czigány Judit (85), Kerekes Istvánné Ágnes (78), Érczhegyi Lajos (77)

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

csütörtök: az esti szentségimádás alatt

péntek: az esti szentmise előtt

vasárnap: 10⁰⁰ - 10³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap esetén a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én zsolozsmát imádkozunk az esti szentmise előtt Szent Margit tiszteletére.

Együtt imádkozzuk a teljes rózsafüzért minden hónap első keddi napján 16 órától a Szent Margit teremben. (Bejárat a Bécsi útról, az iroda felől.)

Minden hónap harmadik szerdáján az esti szentmise után Balthazár Zsolt bibliaórát tart a plébánián.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

hétfőn és pénteken 10⁰⁰-tól 12⁰⁰ óráig,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰-tól 18⁰⁰ óráig.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Kányádi Sándor: Zsörtölődő

"...Megerterm én már eleget,
ennél is zordabb teleket.

De olyat eddig sohasem,
hogy vége egyszer ne legyen."

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános